

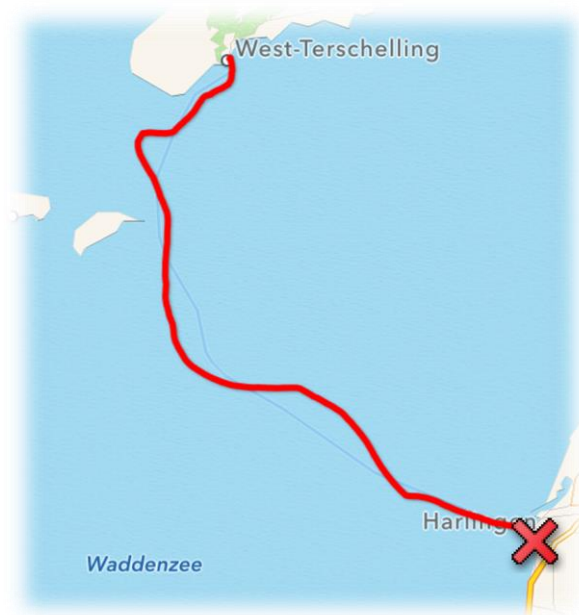
30 mei 2014. De 40^e Harlingen Terschelling

...waar stuurmanskunst, een wat minder verzorgd onderwaterschip en enkele roze pilletjes voor kunnen zorgen....

Geschiedenis

De HT , de koninginnetocht onder de roeiwedstrijden, werd als eerste in 1975 geroeid. De Zeevaartschool "Willem Barentz" vierde zijn 100 jarig bestaan en gelijk Oxford en Cambridge op de Theems, gingen destijds twee sloepen de strijd aan. Inmiddels is de HT een ware happening geworden met 130 sloepen van allerlei bouw. De HT wordt als de zwaarste van de roeiwedstrijden gezien. De afstand (34 km), de getijdestroom, wind en golven zijn de elementen waar tegen gestreden moet worden. De Laura G kan er ook van meepraten. Ze strijdt sinds 1996 mee. Bereikten we in 1998 na ruim 5 uur West Terschelling, in 2005 werd dat dunnetjes herhaald. Bij NW 5-6 Bf bereikten slechts 44 van de 131 gestarte sloepen op eigen kracht de finish. De Laura G rondde toen met uiterste krachtinspanning als een van de laatste sloepen de scheidingston Vliestroom-Schuitengat. Een impressie van deze race vind je op <https://www.youtube.com/watch?v=XAav4TcxLLE> En dan te bedenken dat deze Terschellinger sloep binnengesleept moest worden.

HT 2014

De 34,1 km zoals geroeid door de Laura G. de uitstulping nabij Schuitengat is het omweggetje van 2 km ten einde de drempel van het Schuitengat zonder klunen te passeren. De afstand werd in 3 uur en 51 minuten geroeid (routekaartje I-Phone Jaap)

Net als vorig jaar bracht de Zaandam de Laura G naar Harlingen, waar de sloep bemand wordt door stuurman Joop, Marc en Klaas op slag, Caat, Jaap, Eric, Peter en twee gastroeiers van de CVV. Ons startschot is om 11.15 uur. De onwillige schouder van Klaas wordt met dank aan Marc voorlopig in conditie gehouden met een paar roze ibuprofen pilletjes, de handen en billen voorzien van vaseline, de gezichten ingesmeerd met zonnebrand, de kussentjes strakgetrokken en eten en drinken gerangschikt. Joop krijgt zelfs een laptop in z'n handen gedrukt van Jaap. "t Is heel simpel Joop. Hier is dat, daar is dit, als hij in sleep-mode gaat, even tikken. Oh is de route veranderd? Nou dat pas ik wel even aan. (Na een moeilijke blik van Joop) Nou ja je hebt 't altijd zonder gedaan, dus zal het nu ook wel lukken". Peter zit met afgeritste broekspijpen in z'n T shirt in 't neusje. Het teken dat 't écht mooi weer is. Laat maar komme dat schot!

Met z'n 10-en tegelijk wordt de 90-serie weggeschoten. De Lootsman nr 91, de Laura nr 93. Onze Rotterdamse concurrent is als eerste buiten. De strakke training op de Nieuwe Waterweg werpt hier toch meer vruchten af als ons gezelligheidsrondje door de Amsterdamse grachten. Tot de Blauwe Slenk roeit het lekker. Harlingen leeft ook nog. We worden begroet door twee beloodste coasters. Schuin wordt er naar de boeien gekeken. Hmm weinig stroom mee op de Blauwe Slenk. De noorderwind veinst zelf wat tegenstroom. Komt nog wel. En ja hoor. Op de Vliestroom krijgt het getij ons te pakken. Vervelend alleen dat de zee en de wind, het waait zo'n Bf3 uit het noorden, tegen elkaar instaan, dus van een regelmatige roeislag is, zo die er al was, weinig sprake. Af en toe geraken we in rustiger water. Wel lekker roeien dan, maar 50 meter naast je zie je de sloepen voorbijkomen. Terug in de brei Joop! Nabij het Schuitengat wordt het rustiger en Joop stuurt ons feilloos over de drempel. Haarscherp wordt met 1 kant plat een boei gepasseerd. Terschelling, we komen er aan. Vlak onder de plaat slechtten we het Schuitengat. Geen sloep haalt ons meer in (?), terwijl wij de 1 na de andere sloep ons roer laten zien. Tot grote vreugde van onze gastroeiers geldt dat ook voor het Haakje van de CVV. Met de 110, de latere nr 4 in de eindrangschikking, leveren we tot de eindstreep hevige strijd, maar we blijven haar voor.

In het Schuitengat

Met z'n allen in de kom

Het binnenlopen van West Terschelling is altijd een feest. 100-den enthousiaste toeschouwers, waaronder Willeke, Cora en Marion, staan op het westerhoofd en op de kades om de roeiers toe te juichen. Vanaf de Midsland klinkt het sein dat aangeeft dat er wel geroeid is en enkelen van ons peddelen de Laura G naar de havenkom. De elementen zijn wederom overwonnen. Bedankt Joop. Goed gestuurd. Proficiat Caat en mannen.

Nadat de sloep bij de Zaandam is afgeleverd gaat ieder zijns weegs. Waar zijn de tijden van - met z'n allen in Pension de Holland, ongegeneerde bezoeken aan Lieman, OKA18, Zwaantje, de Zeevaart, het wegwerken van een halve gebraden kip voor het slapen gaan (Roelof!) – gebleven. Dat ze ooit terugkomen.

De uitslag

Traditiegetrouw is de medaille- en prijsuitreiking op de dag volgend op de HT. Dit jaar weer veel jubilarissen, hetgeen de voorzitter noopt tot de uitspraak om vanaf volgend jaar vanaf 25 jaar HT deelnames een medaille uit te reiken. De Lootsmannen Willem Witteveen en Guus krijgen ieder een aandenken voor respectievelijk 15 en 20 jaar HT deelnames. Petjes af. En dan volgt het lange wachten op de uitslag. Onze uitslag welteverstaan. De bekeruitreiking aan 10 beste dames en 15 beste heren prestaties gaan hieraan vooraf en dat duurt en duurt. Natuurlijk weer de gebruikelijke geintjes van de Lootsman zoals "Als jullie genoemd worden, worden wij zeker genoemd. Maar heb dan wel even geduld". Eindelijk is het zover en stuiven de Rijnmonders naar de lijstjesverspreider. Hebbes! Wat nu? Krijg nou wat. De Lootsman (3u45min) 97^e en de Laura G (3u51min) 87^e. Hoe kan dat nou? Ja heren, onze handicap is eindelijk aangepast en toegepast. De Laura was in april nauwelijks voort te slepen. "Hoe ziet jullie onderwaterschip eruit?" vraag ik Guus. "Als een spiegeltje". Da's dan blijkbaar jullie handicap, Guus!

Wordt vast vervolgd.....

Laura, gereed voor de terugreis